

KRONIKK & DEBATT

KRONIKK:

Maks 5000 tegn inkludert mellomrom. Legg ved portrettfoto.

DEBATT:

Innlegg: 3000 tegn inkludert mellomrom. Replik/kortinnlegg: 1000 – 2000 tegn.

E-post: debatt@klassekampen.no
Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

Tollef Mjaugedal
tollefm@klassekampen.no
Kronikk- og debattredaktør

Carline Tromp
carlinet@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Ingrid Grønli Åm
ingridga@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Klassekampen honorerer normalt ikke innsendt stoff. Innsenderens e-postadresse blir trykt med mindre innsenderen reserverer seg mot dette.

Alt til
sin tid

MUSIKK

Atle Bredal

NRK P1 har gjort ei undersøking for å finne ut meir om korleis folk lyttar til radio. Eit tydeleg funn er at trafikk, service og nyheiter er viktigare på morgonen enn musikk. Musikk betyr meir for folk utover dagen. Derfor meiner vi at det er riktig å introdusere musikk ingen har høyrte før, litt seinare på dagen. Det er med andre ord ikkje snakk om kva den enkelte lyttar liker og ikkje liker, som Ellen B. Nordstoga skriv 21. mars. Det er snakk om kva folk oppgir som grunn til å høyre på radio til forskjellige tider på døgnet.

Nordstoga stiller spørsmål ved om NRK P1s musikkprodusentar har nok kompetanse til å vite kva som er mindre kjente, lokale artistar. Svaret er at våre musikkprodusentar har eit godt samarbeid med distriktskontora. All lokalt tilpassa musikk blir valt i tett dialog med dei musikkansvarlege på kvart enkelt kontor. Det er dessutan ikkje slik som Nordstoga skriv, at alle musikkprodusentane sit i Trondheim. Dei som produserer spelelistene i NRK P1 og NRK P1+, sit på tre forskjellige kontor: Bergen, Oslo og Trondheim.

Vi er stolte over at NRK P1 løftar fram nye, norske artistar. Første radiospeleing av ein ny artist skjer gjerne lokalt. Mange av dei nye blir deretter spelt i NRK P1s rikssendingar, og når eit nasjonalt publikum. Mykje ny, norsk musikk blir etter kvart «nasjonalt felleseige». Vi kjem til å halde fram med å spele lokal musikk, og gjere norske artistar kjende.

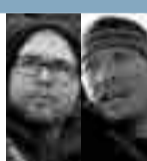
Atle Bredal,
musikksjef NRK P1/ P1+

Også studenter i teoretiske fag kan bli flinkere fagutøvere

Ut i virkeligheten

KRONIKK

Torstein Nielsen Hole
og Gaute Velle

Ulike student- og arbeidslivsorganisasjoner har lenge etterspurt økt samarbeid mellom academia og arbeidslivet. Praksis har lange tradisjoner i profesjonsstudier som medisin og lærerutdanninger, som en møteplass mellom academia og arbeidslivet, men har praksis en funksjon også i teoretiske fag som historie og biologi?

Dette spørsmålet ble aktualisert ved at Dagens Næringsliv den 19. februar presenterte utprøvinger av praksiskurs i biologi ved Universitetet i Bergen som «yrkesskole». Dette er en forsøksordning igangsatt ved Senter for fremragende utdanning i biologi (bioCEED), hvor studenter altså sendes ut fra universitetet.

Flere kritiske tilbakemeldinger fra forsøksordningen har pekt på at arbeidsfokus kan gå utover akademias nøytralitet, eller gjøre studiene for tilpasset til kortsiktige behov. Yrkesforberedelse blir oppfattet som lavstatus i forhold til teoretisk forståelse, og «yrkesskole» blir derfor en nedsettende karakteristikk i høyere utdanning.

Som en slags motsetning til yrkesforberedelsen, baserer academia seg på vitenskap og kritisk tenkning, ikke direkte på markedsutvikling. Likevel er det et viktig mandat i universitetenes utdanningsløp å legge til rette for at studentene kan tilegne seg grunnleggende ferdigheter og kan gi kunnskapsbaserte svar på utfordringer i samfunnet.

Hovedmålet bak praksiskurset i biologiutdanningen

ved Universitetet i Bergen er å gi studentene kunnskap om hvilke ferdigheter de har, og hvilke ferdigheter de mangler. Vi tror også at praksis vil være en god motivator for studentene. Men kan praksis gjøre studentene til bedre biologer?

Ida Hatlevik har i en doktorgrad fra 2014 påpekt at i mange profesjonsutdanninger er det nettopp utdanningen på campus som er mest avgjørende for de beste profesjonsutøvere. Følgelig tror også vi at det først og fremst er den teoretiske utdanningen på universitetet som gjør studentene til gode biologer, men med praksis kan de bli enda bedre biologer.

For at studenter skal kunne utnytte sine ferdigheter, trenger de å reflektere omkring hvilken rolle de har

Praksisstudenter får en bedre forståelse av teorien.

som fagpersoner i samfunnet. For eksempel vil biologer kunne stå i et motsetningsforhold mellom fiskeribedriftens profittbehov og fiskevelferd. På samme måte kan en lærer oppleve motsetningsforhold mellom behov fra myndigheter, foreldre og elever.

Et annet viktig mål er at studentene i større grad får kjennskap til hva de ikke kan: Dersom

ulike prøver gir forskjellige resultater på innholdet av miljøgifter i Lille Lungegårdsvannet, hvilken innsamlingsmetode og hvilke statistiske analyser hadde da gitt et bedre bilde? Dette er refleksjonsspørsmål som studenter kan bli møtt med i den konkrete virkeligheten hvor arbeidet deres gir konkrete konsekvenser for folk.

Vi har sett at mange praksisstudenter får en bedre forståelse av teorien og et nytt syn på biologifagets rolle i samfunnet – emner de har lest og forstått i én sammenheng, kan plutselig brukes i

KUNNSKAP I PRAKSIS: Man lærer andre ting i praksis enn på lesesalen, skriver forfatteren. Her sees kinesiske forskere i ferd med et forsøk på å sette ut pandaer i naturen, der de skal lære å klare seg selv.

FOTO: CHINA OUT/AFP

en annen. Dette fremkommer blant annet av blogger som studentene i praksis skriver (biopraksis.b.uib.no).

Vi har i en fersk undersøkelse av biologer i arbeidslivet avdekket at praktiske ferdigheter er en medvirkende årsak til at arbeidsgivere gjerne foretrekker å ansette kandidater med erfaring fra arbeidslivet fremfor en

kandidat rett fra skolebenken. Undersøkelsen viser at de viktigste ferdighetene til potensielle ansatte i stor grad handler om prosessferdigheter som prosjektarbeid og grunnleggende vitenskapelige ferdigheter som kritisk tenkning, felt og statistikk.

Evnen til å bruke kunnskap i praksis anses som like verdifull som ren teoretisk kunnskap. Dette er ferdigheter

OVERHØRT

På kvelden, når turistene ikke ser på, danser de profesjonelle salsdanserne heller til moderne reaggeton fra Miami. Og under panseret på de amerikanske bilene skjuler det seg moderne motorer fra Nissan og Hyundai.

Ståle Wig om Cuba, på NRK Ytring

Innvandringsevangeliet går mot slutten, og det er å foretrekke at paradigmeskiftet heller kommer innenfor «det gode selskap» snarere enn utenfor, der de instinktive kreftene virkelig kan gå amok.

Helge Lurås i Aftenposten

Jobber du som «content performance architect»? Tror du at «rosa er den nye pønken»? Har du en

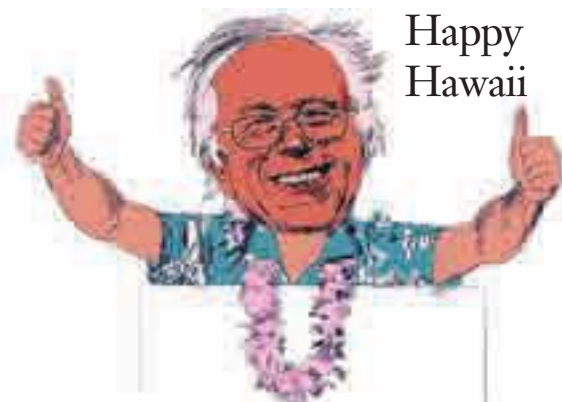
Apple-klokke med en matchende Steve Jobs-tatovering? Hvis ikke, hvorfor sier du da «delingsøkonomi»?

Audun Myhra Bergwitz på NRK Ytring

Man skal ha en egen selektiv logikk for først å kalle sine meningsmotstandere tyranner, og deretter beskyldte dem for hersketeknikk.

Anders Heger på Twitter

DAGENS LØVÅS

MER DEBATT NESTE SIDE >>

ved å få praktisk erfaring fra arbeidslivet.

ten

studentene lærer gjennom aktiv deltakelse, og universitetene bør følgelig legge til rette for mer aktivitet.

Undersøkelsen viser videre at overførbare ferdigheter – som selvstendighet, samarbeidsevner, og læringsevner – verdsettes høyt i arbeidslivet. Studentene er sjelden bevisste på at de har tilegnet seg disse egenskapene gjennom studiene, eller er klar over at disse egenskapene er viktige i arbeidslivet.

Når det gjelder teorikunnskap, viser undersøkelsen at

arbeidslivet verdsetter overordnet forståelse høyere enn detaljkunnskap, og kanskje aller viktigst er evnen til å kunne bruke kunnskapen i nye sammenhenger. Overordnet forståelse og bruk av kunnskap i nye sammenhenger er nært knyttet sammen, og oppnås sjelden som et resultat av detaljorientert pugge-undervisning. Dette er altså ferdigheter som blant annet blir utviklet i praksis, og det er dermed ikke sterke motsetninger mellom å legge til rette for en fremtidsrettet

disiplinutdanning og å gi studenter gode karrieremuligheter. Erfaring fra prosjektarbeid og gode samarbeidsevner er tross alt nyttig i både vitenskap og i arbeidslivet.

En fremtidsrettet utdanning bør ta følgene av dette og legge til rette for arbeidspraksis også i disiplinutdanningene.

Torstein Nielsen Hole, stipendiat, UiB
Torstein.Hole@uib.no

Gaute Velle, forsker ved Uni Research og professor, UiB

STIGER FRAM: MDG tenker helhetlig og nytt, skriver forfatteren. Her fra valgkvaken i 2015. **FOTO: OLE GUNNAR ONSØIEN, NTB SCANPIX**

Det holder ikke med ønskelister

MDG
Pål Thygesen

En arbeidsgruppe nedsatt av programkomiteen i Miljøpartiet De Grønne leverte sin rapport før påske. Et av forslagene som har skapt debatt, er forslaget om 20 prosent kutt i sykelønna. Det er en dårlig idé.

Sykelønnsordningen gjør at du kan holde deg hjemme til du er helt frisk uten at du taper penger på det. Når du så kommer tilbake på jobb, kan du yte ditt beste. Du risikerer heller ikke å smitte andre. Dette øker produktiviteten og reduserer sykdom. Når kutt i lønn er det som skal få deg tilbake på jobb, rammes dem som tjener minst, hardest. I en tid hvor arbeidsforholdene blant dem som tjener minst blir stadig røffere, er en fullverdig sykelønnsordning verdt å verne.

Flere av forslagene fra arbeidsgruppen er kontroversielle, men debatten er nødvendig. I møte med klimaendringene må vi bygge opp ny høyteknologisk industri, og det koster penger. Samtidig må vi gi petroleumsvirksomheten en myk landing, og det reduserer statens inntekter. Hvis velferdsstaten i tillegg skal ekspandere med stadig nye

milliardsatsinger, må skattetrykket mer enn fordobles for å få råd til alt. Et parti som prøver på alt dette uten å være ærlige i pengespørsmålet lyver for velgerne.

Arbeidsgruppen foreslår også å øke skatten på bolig og inntekt. Selv om vi kan gå til valg på å si at skattetrykket må opp for å finansiere det grønne skiftet, klinger det dårlig å kutte de mest grunnleggende velferdsgodene samtidig med at folk må bidra mer. Flere av de andre kuttforslagene fra

gruppen må derimot vurderes grundig.

Arbeidsgruppen forslag viser at MDG skiller seg fra

partier som ikke har tenkt en ny tanke siden murens fall. Jeg er glad for at arbeidsgruppen plasserer så viktige problemstillinger i sentrum av programarbeidet.

Hvis vi er fornøyde med å være et korrektiv til de store partiene, kan vi overlate de økonomiske spørsmålene til disse. Da kan vi også ta oss råd til å ha en ønskeliste som partiprogram. Hvis vi derimot vil ta mål av oss om å forme samfunnet og lede veien inn i en fornybar framtid, må vi ta debatter som denne.

Pål Thygesen, medlem i MDG og varamedlem i Oslo bystyre

palthygesen@gmail.com

MDG skiller seg fra partier som ikke har tenkt en ny tanke siden murens fall.